

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἐτησία προπληρωτία

Ἐν Ἑλλάδι δρ. . . . 12

Ἐν τῇ ἁλλοδατῇ φρ. . . 12

Ἐξάμηνος φρ. . . . 6

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται 1 δραχμῆς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Γόνιων τῆς Θεσσαλίας διεκλήθησαν λόγῳ τοῦ χειμῶνος. Αἱ ἐργασίαι αὐταί, πλὴν τῶν ἄλλων εὐρημάτων, ἔφερον εἰς φῶς τὸν ναὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, 128 ψηφίσματα, 5 ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς καὶ 28 ἐπιτυμβίους. Τὰ ψηφίσματα εἶνε σημαντικὰ, ἰδίως ὑπὸ τοπογραφικὴν ἔποψιν. Ἀναφέρουν ἐπὶ παραδείγματι πόλεις Ἐρικίνην, Κονδαῖαν, Εὐρώπην ἢ Εὐρώπον καὶ Μητρέπολιν ἀνω Θεσσαλίας. Ἀνάγονται δὲ εἰς τὴν ἐποχὴν 350—50 π.Χ.

— Ἐξεδόθη καὶ ὁ 5ος τόμος τοῦ περὶ Παπύρου τῆς Ὀξυρρύγχου Αἰγυπτιακῆς πόλεως τῶν Grenfell καὶ Hunt. Ὁ τόμος περιέχει ἀρκετὰ ἀποσπάσματα τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ Θεοτόπου καὶ τοῦ ἱστορικοῦ Κρατίππου. Ἐπίσης δὲ καὶ λόγον πολιτικὸν τοῦ Ἡρώδου πρὸς τοὺς Λαρισαίους.

— Προσεγὼς ἐπαναλαμβάνονται εἰς τὴν Τίβυνθα αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γερμ. Ἰνστιτούτου κ. Δαίρπελδ. Ἦδη δ' ἀνεχώρησε ἐν ἐκεῖ ὁ ἐπαίρος κ. Μίλλερ πρὸς παρασκευὴν τῆς ἐπαυλὸς τῶν ἐργασιῶν.

★

ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἀπεφασίσθη ἡ ἐπανάληψις τῶν πρὸ δεκαετίας διακεπεισῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν Φλακοπὴν τῆς Μήλου.

Ἐπὶ τούτῳ ἀνεχώρησε ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Δῶκινς ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς.

— Αἱ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Πρεμμερσάιν διενεργούμεναι ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν Παλαιούπολιν τῆς Ἡλίδος ἐπερατώθησαν.

Αἱ ἐργασίαι οὗται τῆς Αὐστριακῆς σχολῆς ἔφερον εἰς φῶς πλείστα σημαντικὰ εὐρήματα. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ πλῆθος ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν νομισμάτων μεταγενεστέρων χρόνων, ἅτινα καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, ὡς καὶ συντρίμματα μαρμαρίνων ἐναγλύφων.

★

Ἀληθῆ πλοῦτον σπουδαιωτάτων μνημείων ἀπέδωκαν αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀνασκαφαί, αἱ διενεργούμεναι δι' ἐξόδον τῆς ἐν Παριείοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ὑπὸ τὴν διευθύνειν τοῦ καθηγγοῦ κ. Μασπερό.

Ἀνευρέθη εἰς τὸ Βαστ-ἑς-Σέβουα μία χριστιανικὴ Ἐκκλησία κεχωσμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐντὸς ἀρχαίου ναοῦ καὶ ἦτις, χρονολογούμενη ἀπὸ τοῦ ἑκτοῦ αἰῶνος, ὁμοιάζει κατὰ πλὺ πρὸς κοπτικὴν.

Εἰς τὸ Μαγορρακά ἦλθεν εἰς φῶς μία ἐλισσομένη κλίμαξ, φέρουσα εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ ναοῦ.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἔχει τοῦτο τὸ σπουδαῖον, ὅτι μᾶς παρουσιάζει ἕνα νέον ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν τῶν Αἰγυπτίων, μέχρι τοῦδε ἐντελῶς ἄγνωστον.

Εἰς Ἀρναῶν ἀπεκαλύφθη ἄλλος ναὸς, ἡ τελεῖα διατήρησις τοῦ ὁποίου κινεῖ τὸν θαυμασμόν, ἰδίως διὰ τὰ

ζωρῶς εἰσέτι διακρινόμενα χρώματα, ἐρυθρὸν, κίτριον καὶ κυανοῦν.

Ἡ σπουδαιότερα ὁμῶς ἐργασία ἐγένετο εἰς τὸ Ἰμψαμπούμ, ὅπου εἰς βάθος τεσσαράκοντα μέτρων εὐρέθη ὁ ναὸς Ραμσή τοῦ Β'. Ἐκεῖ ἐκ τῶν 13 τοιχογραφιῶν, αἵτινες ἐκόσμουσαν τὴν στέγην, αἱ ἑνδεκα κατωρβώθη να συντεθῶσιν ἐκ νέου, ἐνῶ παραπλευρῶς τοῦ ναοῦ αὐτοῦ εὐρέθη ἄλλος ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἥλιον καὶ σώζων τελειότατον τὸν ἐν γένει διάκοσμόν του. Ὁ ναὸς οὖτος, ἀνεγερθεὶς διὰ πρώτην φοράν ἐπὶ Ραμσή τοῦ Β' καὶ ἀνωικοδομηθεὶς ἐπὶ Σέτι τοῦ Β', ἔχει κτισθῆ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ἐντὸς βράχου, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ βωμὸς τοῦ μολιστά, εὐρισκόμενος πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, στηρίζεται ἐπὶ τεσσάρων πύλινων μὲ πρόσωπα κυνῶν εἰς στάσιν προσευχῆς εὐρισκόμενων, ἐνῶ ἕνας ὑπερμεγέθης σκαροβαῖος παριστᾷ ἐπ' αὐτοῦ τὸν Ἥλιον. Πρὸς τὴν ἀριστερὰν ἐξ ἄλλου πλευρὰν τοῦ παραδόξου καὶ ἀξιοσημείωτου αὐτοῦ ναοῦ εὐρίσκεται καὶ δεύτερος βωμὸς ἀφιερωμένος εἰς τὴν Σελήνην. Ἐκτὸς τούτων ἀνεσκάφησαν καὶ ἀνωικοδομήθησαν ἀκόμη ἑξῶθεν μὲν τῆς Νευθίας, ἡ πρόσφυς τοῦ Ἐσνέ καὶ τὸ νότιον μέρος τοῦ ὑπεστυλίου τοῦ Βαρνιάν, εἰς δὲ τὴν μεγάλην Ὄασιν εἰς ναὺς ἀναγόμενος εἰς τὴν ἐποχὴν Δαρείου τοῦ Α'.

★

Εἰς Βόλον, ἀποφάσει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἀπέρχονται τρία μέλη αὐτῆς ἵνα ἐπιτελέωσι μελετὴν τὰς ἀνάγκας τοῦ αὐτοῦ Ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, λάθωσι δὲ ὀριστικὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς στήλας τῶν Παγασῶν, ὧν αἱ ζωγραφίαι βαθυκρῶν ἀποχρωματίζονται.

★

Ἐν συνεδριάσει τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, ὁ διευθυντὴς αὐτῆς ἐξέλεξε τὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς σχολῆς ἐν Σπάρτῃ καὶ Θεσσαλίᾳ. Εἰς τὴν Σπάρτην αἱ γινόμεναι πρὸς τὴν Ὀρβίαν ἀνασκαφαὶ ἔφεραν εἰς φῶς τεῖχ' τῆς οἰκ. πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος καὶ δύο σπουδαίας ἐπιγραφὰς τῆς δευτέρας μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος.

Ἡ κυριωτέρα ὁμῶς ἐργασία ὑπῆρξεν ἡ ἐξέτασις τῆς Μυκηναϊκῆς τοποθεσίας τῆς ἀνακαλυφθεῖσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρὰ τὸ Μενελάϊον. Ὅλος ὁ πρὸς νότον αὐτοῦ περιέτελος εἶνε πλήρης Μυκηναϊκῶν οἰκιῶν, οὐδὲν ὁμῶς τὸ Ἑλληνικὸν ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν γῶρον τοῦτον, ὅπως οὐδὲν τὸ Μυκηναϊκὸν ἦλθεν εἰς φῶς διὰ τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀνασκαφῶν. Εἶνε προφανὲς ὅθεν, ὅτι τὸ Μυκηναϊκὸν ἄστυ κατεστράφη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Δωρικῆς Σπάρτης.

Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀνεσκάφησαν ὑπὸ τῶν κ.κ. Οὐέις καὶ Θάμψον αἱ προϊστορικαὶ τοποθεσίαι Τσαγκλῆ καὶ Ροχμάνι. Εἰς τὸ Τσαγκλῆ ἀνεκαλύφθησαν εῤῥεπία νεολιθικῶν οἰκιῶν καὶ πολλὰ ἀγγεῖα. Εἰς τὸ Ροχμάνι εὐρέθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον πήλινα ἀγγεῖα. Οἱ ἐνεργήσαντες τὰς ἀνασκαφὰς δὲν κατώρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς γενικὰ συμπεράσματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταταξίν καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν Θεσσαλικῶν προϊστορικῶν λειψάνων, ἐπιφύλασσομενοι νὰ ἐκθέσουν τὰς γνώμας των ἐκτενέστερον ἐν βιβλίῳ τυπωθησομένῳ προσεγῶς.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Φ. Χάσλουκ ἐξέλεξε τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν του ἐπὶ διαφόρων ἀγαμάτων τῆς Χίου, τῆς περιόδου 1346—1566, ὡς καὶ ἀναγλύφων παριστανόντων τὸν Ἄγιον Γεώργιον, τὸν Εὐαγγελισμόν κτλ. Ὑποτίθεται ὅτι ὀφείλονται εἰς τὴν σμίλιν τοῦ Γενουσηγίου γλύπτου Φραγκίσκου Ντὰ Μπισόνε, μετακληθέντος εἰς Χίον ὅπως διακοσμήσῃ τὸ Ἀνάκτορον τῆς εἰκογενείας Χριστινιάνης.

★

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τοῦ Βίγελμανν, ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γερμανικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ἤρχισαν οἱ διαλέξεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐταίρων τῆς Σχολῆς. Ὡμίλτησαν οἱ κ.κ. Δαίρπελδ περὶ τῶν νέων ἀνασκαφῶν ἐν Περργάμῳ καὶ Λευκάδ', καὶ Κάρο περὶ Μυκηναϊκῶν πολυτελῶν ἀγγείων.

